

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317205941
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5317205941.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci navrhovateľky M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. O. Y. XXX, právne zastúpenej Mgr. Michalom Durajom, advokátom, so sídlom A. XXXX, Y., proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (otcovi navrhovateľky) O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Májová 1582, Čadca, o určenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní otca navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9Pc/17/2017-97 zo dňa 31. októbra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca (ďalej aj súd prvej inštancie) otcovi navrhovateľky O. W., nar. XX.XX.XXXX, uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky M. W., nar. XX.XX.XXXX, počnúc od 10.10.2017 do 31.08.2018 sumou vo výške 150,- eur mesačne a počnúc od 01.09.2018 naďalej sumou vo výške 170,- eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky (výrok I.). Zameškané výživné za obdobie od 10.10.2017 do 31.10.2018 v sume spolu 1.946,48 eur otcovi O. W. povolil splácať navrhovateľke M. W. v splátkach vo výške 10,- eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich (výrok II.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok III.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľka je dcérou O. W., t. j. osoby, ktorá má zákonnú povinnosť platiť výživné, pričom táto nebola, či už v čase podania návrhu, resp. vyhlásenia rozsudku, schopná sa samostatne živiť. K predmetnému záveru okresný súd dospel na základe toho, že navrhovateľka bola v školskom roku XXXX/XXXX študentkou denného štúdia strednej školy - Súkromnej spojenej školy, ul. B. L. č. X, M.. Od XX.XX.XXXX je navrhovateľka študentkou vysokej školy, navštevuje Fakultu masmediálnej komunikácie Univerzity Sv. Cyrila a Metoda. Navrhovateľka tak po ukončení štúdia na strednej škole pokračuje v štúdiu na vysokej škole a pripravuje sa teda sústavne na svoje budúce povolanie. Vyživovacia povinnosť jej otca preto naďalej trvá. Z ďalšieho vykonaného dokazovania vyplynulo, že matka navrhovateľky je zamestnaná s priemerným príjmom za obdobie od septembra 2017 až do februára 2018 vo výške 799,55 eur mesačne. Okrem navrhovateľky má vyživovaciu povinnosť aj k synovi Q., ktorý študuje na strednej škole a voči ktorému bola otcovi navrhovateľky určená vyživovacia povinnosť v sume 145,- eur mesačne, a to rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 11P/26/2017 zo dňa 02. októbra 2017. Otec navrhovateľky je od 18. novembra 2017 dobrovoľne nezamestnaný, neevidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Podľa jeho vyjadrenia je bez akéhokoľvek príjmu, požiadal si o rodičovský príspevok do 6. roku veku

dieťaťa. Dňa 17. októbra 2017 previedol svoj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti V. L. Exclusiv Holding, s.r.o. na tretiu osobu. Príjem z podnikateľskej činnosti podľa vlastného vyjadrenia dosahoval rôzny, orientačne vo výške 1.000,- eur mesačne. Žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá je zamestnaná od 05.06.2018 a maloletou dcérou, ktorá má zhoršený zdravotný stav a s ktorou navštevujú podľa odporúčania detskej lekárky kardiológa a neurológa, tiež lekára špecialistu za účelom preverenia reflexov dieťaťa. V období štúdia na strednej škole navrhovateľka vynakladala len na štúdium náklady v sume približne 188,- eur mesačne. Okrem týchto výdavkov mala aj ďalšie spojené s uspokojovaním základných životných potrieb, t.j. náklady na stravu v domácom prostredí, oblečenie, bývanie, hygienické potreby a podobne. Počnúc nástupom na vysokú školu sa zvýšili u navrhovateľky výdavky až na sumu 220,- eur mesačne. Okresný súd nechal za pravdivé tvrdenie otca, že nástupom na vysokú školu sa u navrhovateľky náklady na štúdium znížili. Z vykonaného dokazovania vyplynul opak. Navyše konštatoval, že i po nástupe na vysokú školu zostali zachované u navrhovateľky náklady na životné potreby, ako je bývanie, strava v domácom prostredí, oblečenie, obuv, hygienické potreby a podobne. Na základe uvedených dôvodov, ako aj ďalších (viď body 16. až 18. rozsudku súdu prvej inštancie), dospel k záveru, že suma výživného 150,- eur mesačne za obdobie, po ktoré navrhovateľka navštevovala strednú školu a vo výške 170,- eur mesačne za obdobie, po ktoré navrhovateľka navštevuje vysokú školu, je zodpovedajúca schopnostiam a možnostiam jej otca. To, že otec navrhovateľky zmluvou o prevode obchodného podielu tento previedol na tretiu osobu, vyhodnotil okresný súd ako okolnosť, kedy sa otec vzdal výhodnejšieho zamestnania, povolania. Zároveň ale pritom konštatoval, že je chvályhodné, že sa chce venovať svojmu najmladšiemu dieťaťu, nemôže to ísť však na úkor ostatných detí. Otec je povinný konať tak, aby sa spolupodieľal na starostlivosti o všetky svoje deti, ktoré sú na neho odkázané svojou výživou. Z uvedeného dôvodu pri ustálení príjmu otca navrhovateľky súd prvej inštancie vychádzal z jeho príjmu vo výške približne 1.000,- eur mesačne. Tiež prihliadol na to, že žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, s ktorou sú povinní sa spoločne podieľať na úhrade nákladov ich domácnosti. Preto tieto náklady nie je možné v celom rozsahu pričítať iba otcovi. Za ďalšie súd prvej inštancie videl na strane otca aj finančnú rezervu, ktorú môže použiť na výživu svojich detí, a to v nákladoch, ktoré vynakladá na cigarety. Tieto výdavky nemožno hodnotiť ako odôvodnené náklady. Výživné má prednosť pred inými nie odôvodnenými výdavkami povinného rodiča a náklady na cigarety takýmito nie nevyhnutnými výdavkami sú. Uvedený záver o prednosti výživného sa vzťahuje aj na úvery, ktorými sa povinný rodič zaťažuje. Tento rodič nemôže prenášať svoju zodpovednosť za svoje záväzky na svoje deti. Vychádzajúc z uvedeného, súd prvej inštancie konštatoval, že je v schopnostiach a možnostiach otca navrhovateľky uhrádzať stanovené výživné na navrhovateľku, a to bez ohrozenia plnenia ďalšej vyživovacej povinnosti k synovi Q. a maloletej dcére Z.. Zameškané výživné za obdobie od 10.10.2017 do 31.10.2018 vyčíslil na 1.946,48 eur. Uvedená suma predstavuje súčet určeného výživného za pomernú časť mesiaca október 2017 v sume 106,48 eur $[(150,- \text{ eur} / 31 \text{ dní}) \times 22 \text{ dní}]$, výživného za mesiace november 2017 až august 2018 spolu v sume 1 500,- eur (10 mesiacov x 150,- eur), výživného za mesiace september 2018 a október 2018 spolu v sume 340,- eur (2 mesiace x 170,- eur). Súd od takto určeného výživného za obdobie od 10.10.2017 do 31.10.2018 neodčítal žiadnu sumu, keďže v konaní nebola zo strany otca navrhovateľky preukázaná za uvedené obdobie žiadna úhrada výživného, ktorú by bolo možné započítať na výživné v uvedenom období od 10.10.2017 do 31.10.2018. Zameškané výživné sa preto rovná vyčíslenému súčtu určeného výživného za uvedené obdobie a súd prvej inštancie ho otcovi povolil splácať v splátkach vo výške 10,- eur mesačne pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich, keďže bol toho názoru, že osobné a majetkové pomery otca mu neumožňujú zameškané výživné splatiť jednorazovo bez ohrozenia jeho základných životných potrieb i potrieb ostatných detí naň svojou výživou odkázaných. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko nemal zistené žiadne dôvody, ktoré by pripúšťali výnimky pri rozhodovaní o trovách konania.

2. Proti uvedenému rozsudku otec navrhovateľky (ďalej aj „odvolateľ“) podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP. Určené výživné označil za neprimerane vysoké a vzhľadom k jeho majetkovým schopnostiam a možnostiam za likvidačné. V ďalších podrobnostiach zopakoval svoje tvrdenia uvádzané už v prvoinštančnom konaní, že dcéra, t.j. navrhovateľka mala vyššie výdavky počas strednej školy ako na vysokej škole, avšak napriek uvedenému mu okresný súd učil do budúca vyššie výživné, než tomu bolo pokiaľ navrhovateľka študovala na strednej škole. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Za ďalšie určené výživné nezodpovedá schopnostiam a možnostiam povinného rodiča, pretože pokiaľ tento aj previedol svoj obchodný podiel na tretiu osobu a stal sa nezamestnaným, došlo k tomu z dôležitých dôvodov,

ktoré okresný súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil. V nadväznosti na uvedené odvolateľ uviedol, že podnikateľskej činnosti sa vzdal preto, lebo sa začal starať o svoju druhú dcéru maloletú Z., ktorá si vyžaduje 24-hodinovú starostlivosť, keďže má Downov syndróm. Počas nezamestnanosti si začal otec navrhovateľky vybavovať rodičovský príspevok, ktorý ešte v čase rozhodovania súdu nepoberal. V súčasnosti už je jeho poberateľom. Obchodná spoločnosť bola v podnikaní v strate, nedarilo sa jej, aj preto sa rozhodol otec navrhovateľky previesť svoj obchodný podiel. Všetky uvedené skutočnosti svedčia o tom, že sa nevzdal výhodnejšieho zamestnania, a preto záver súdu o tom, že pri určovaní výšky výživného je potrebné vychádzať z predpokladaného príjmu, nie je správny. Inak povedané, k vzdaniu sa výhodnejšieho zamestnania, resp. povolania došlo bez zavinenia odvolateľa, a to na základe objektívnych a nezvratných okolností, ktoré preukázal, a nie zo špekulatívnych dôvodov. V súčasnosti nedokáže platiť súdom určené vysoké výživné, a preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že bude platiť na dcéru výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima.

3. Navrhovateľka v podanom vyjadrení odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi. V ďalších podrobnostiach uviedla, že okresným súdom uvádzané výdavky a ich výška sú správne. Náklady navrhovateľky v súvislosti so štúdiom na vysokej škole predstavujú sumu cca 220,- eur (ubytovanie 85,- eur, strava 120,- eur, cestovné cca 8,- eur) + náklady na obuv a oblečenie 35,- eur a drogériu a kozmetiku 20,- eur, ktoré sa od strednej školy výraznejšie nezvýšili. Tvrdenie otca navrhovateľky, že na pojednávaní uviedla, že suma výdavkov spojených so štúdiom na vysokej škole je vo výške 120,- eur, sa nezakladá na pravde. Sama uviedla, že jej výdavky spojené so štúdiom na vysokej škole predstavujú sumu 85,- eur, ubytovanie 20,- eur týždenne - raňajky + večere, t.j. 80,- eur mesačne, 10,- eur obedy, t.j. 40,- eur mesačne + cestovné 1,- euro miestenka na vlak ŽSR + 5,- eur, ak ide vlakom, ktorý nepatrí ŽSR. Tvrdenie otca navrhovateľky, ktorý vo svojom odvolaní uvádza, že náklady navrhovateľky sa v porovnaní so štúdiom na strednej škole znížili, sa preto nezakladá na skutočnosti, pretože jej výdavky v porovnaní s tými na strednej škole sa pretransformovali do nových výdavkov a v konečnom dôsledku sa zvýšili. Kým na strednej škole navrhovateľka uhrádzala školné vo výške 60,- eur mesačne a internát vo výške 23,- eur, v súčasnosti síce zanikol poplatok na školné, ale na ubytovanie musí navrhovateľka vynakladať čiastku 85,- eur. Kým na stravu v stredoškolskom internáte vynakladala čiastku 53,- eur, strava na vysokej škole ju týždenne stojí (raňajky, obedy, večere) 30,- eur a mesačne to predstavuje čiastku 120,- eur. Z uvedeného vyplýva, že i v oblasti stravy došlo v súvislosti s nástupom navrhovateľky na vysokú školu k preukázateľnému nárastu výdavkov. Výdavky, ktoré zostali porovnateľné so štúdiom na strednej škole, sú náklady na obuv, oblečenie, drogériu a kozmetiku v sume cca 55,- eur mesačne. Správne tiež súd prvej inštancie vychádzal z predpokladaného zárobku otca v sume 1.000,- eur mesačne preto, lebo tento nepreukázal vážne dôvody, pre ktoré sa vzdal výhodnejšieho príjmu. Prevod obchodného podielu, ukončenie podnikateľskej činnosti, ako i dobrovoľná nezamestnanosť sa javia ako jeho tendenčné a zámerné konanie voči navrhovateľke. Otec už počas rozvodového konania mal vedomosť, že navrhovateľka bude od neho žiadať určenie vyživovacej povinnosti, keďže v tom čase bola študentkou strednej školy a bola odkázaná na jeho výživu. Dobrovoľne nezamestnaným sa stal ešte omnoho skôr, než sa jeho priateľka zamestnala, v dôsledku čoho sa preniesla na neho osobná starostlivosť o maloleté dieťa. O rodičovský príspevok požiadal až po niekoľkých mesiacoch po tom, ako jeho priateľka začala pracovať. V súčasnej dobe je navrhovateľka odkázaná na výživu svojich rodičov. Kým matka si túto vyživovaciu povinnosť plní, otec sa na jej výžive momentálne nepodieľa. Štúdiom na strednej škole a taktiež na vysokej škole v jej odbore chce navrhovateľka dosiahnuť lepšie uplatnenie na trhu práce. Dosiahnutím vzdelania má záujem stať sa finančne samostatnou a nezávislou. Momentálne sa ale nachádza v situácii, kedy nie je z dôvodu štúdia schopná zabezpečiť svoje životné náklady. Otec navrhovateľky hoci u neho v domácnosti situácia nie je jednoduchá, vie, že navrhovateľka navštevuje vysokú školu a sústavnne sa tak pripravuje na svoje budúce povolanie. Rodič od narodenia dieťaťa preberá zodpovednosť a vzniká mu povinnosť vyvinúť všetky svoje možnosti a schopnosti na to, aby plnil vyživovaciu povinnosť, ktorá je prostriedkom na zabezpečenie rozvoja dieťaťa a jeho budúceho povolania.

4. Otec navrhovateľky vo svojej odvolacej replike poukázal už na doposiaľ produkované tvrdenia. Zdôraznil, že nie je ľahostajný, pokiaľ ide o plnenie vyživovacej povinnosti voči svojim ďalším dvom deťom, pričom vyživovaciu povinnosť sa snaží v dostupnej miere plniť, avšak v súčasnosti nie je v jeho možnostiach a schopnostiach si vyživovaciu povinnosť plniť vo väčšej miere, ako navrhol, t.j. 30 % zo sumy životného minima.

5. Navrhovateľka vo svojej odvolacej duplike tiež zopakovala svoje tvrdenia, tiež poukázala na to, že rozhodnutie otca ísť na rodičovskú dovolenku, bolo jeho vlastné dobrovoľné rozhodnutie. Napriek okolnostiam, ktorých zhodnotenie je v dispozícii súdu, zostáva naďalej skutočnosťou, že je momentálne závislá na výžive od svojich rodičov. Nie je schopná uhrádzať svoje životné náklady, keďže sa sústavne pripravuje na svoje budúce povolanie. Starostlivosť otca navrhovateľky o jeho maloletú dcéru je rovnako dôležitá ako jeho povinnosť zabezpečiť výživné pre navrhovateľku zodpovedajúce jej súčasným potrebám.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania otca navrhovateľky v intenciách ust. § 65 až § 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“ a contrario) postupom v zmysle ustanovenia § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, a to z nasledovných dôvodov.

7. Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov a ak aj si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj ich dieťa (§ 62 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „Zákon o rodine“).

8. Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré sú správne a na ktoré poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Suma určeného výživného v prospech navrhovateľky zodpovedá tak schopnostiam a možnostiam jej otca, ako aj odôvodneným potrebám dieťaťa.

9. Odvolacie námietky otca navrhovateľky o nesprávne zistenom skutkovom stave a nesprávnom právnom posúdení nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Odvolateľ neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Ním uvádzané tvrdenia o výdavkoch navrhovateľky na strednej a vysokej škole boli známe už v prvoinštančnom konaní, pričom okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia v dostatočnej miere zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, na základe akých úvah/akých konkrétnych údajov dospel k záveru o výške výdavkov navrhovateľky na strednej, resp. vysokej škole (viď bod 2., 4., 5., 8., 9., 17. a 18. rozsudku okresného súdu). Odvolateľ nemá pravdu v tom, že výdavky navrhovateľky na vysokej škole klesli, opak je pravdou, naopak stúpili.

10. Odvolací súd ďalej považuje za potrebné uviesť, že i keď výška výživného výslovne v zákone stanovená nie je, vyplýva zo všeobecne uznávaného hľadiska o tom, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá životnej úrovni rodičov a ktorú by rodičia dieťaťu zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti. Tomu zodpovedajú i kritériá pre určenie výšky výživného, ktorými sú jednak schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča, ako i odôvodnené potreby dieťaťa. Odôvodnené potreby dieťaťa sa odvíjajú predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, nadania s tým, že sa zohľadňujú predovšetkým náklady slúžiace na uspokojenie výživného v pravom slova zmysle, akými sú oblečenie, obutie, strava, zabezpečenie bývania, v závislosti od veku dieťaťa i úhrada športových, kultúrnych, spoločenských potrieb tak, aby sa prostredníctvom stanoveného výživného zabezpečila primeraná úroveň zodpovedajúca úrovni detí jeho veku. V preskúmanom prípade súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní dôsledne z uvedených kritérií vychádzal. Sumu určeného výživného vo výške 150,- eur mesačne a počnúc od 01.09.2018 naďalej vo výške 170,- eur mesačne na študentku vysokej školy považoval aj odvolací súd za dostatočnú, zodpovedajúcu odôvodneným potrebám dieťaťa (tak ako boli zistené vykonaným dokazovaním) a schopnostiam a možnostiam rodičov.

11. V danom prípade súd prvej inštancie pri určení konkrétnej výšky výživného tiež správne vychádzal s poukazom na závery plynúce z vykonaného dokazovania z potencionálneho príjmu (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) otca navrhovateľky, ktorý dosahoval predtým, ako ukončil podnikateľskú činnosť, t. j. zo sumy 1.000,- eur mesačne. Jeho odvolacie námietky o nesprávnosti tohto záveru nepovažoval odvolací súd za presvedčivé preto, lebo pokiaľ bol v podnikaní neúspešný, tak ako to tvrdil, tento záver si protirečí s tým, že aj pri strate dosahoval mesačne (podľa vlastných tvrdení) príjem v sume 1.000,- eur. Aplikáciu tzv. princípu potencionality príjmu (viď tiež napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.

zn. 11CoP 27/2018 zo dňa 29. mája 2018 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 200/2018 zo dňa 30.04.2019) je preto v preskúmanom prípade aj podľa odvolacieho súdu správna a náležitá. Rovnako tak sa odvolací súd stotožnil aj s konštatovaním súdu prvej inštancie, že pokiaľ otec navrhovateľky vynakladá mesačne na fajčenie sumu cca 50,- až 100,- eur, bezpochyby tento výdavok nemožno považovať za opodstatnený, majúci prednosť pred plnením si jeho vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke.

12. Napokon k odvolacej argumentácii odvolateľa o nesprávne zistenom skutkovom stave odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, prostredníctvom ktorého si zabezpečil dostatočný skutkový podklad pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy (čl. 10 CMP) tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené. Do obsahu práva účastníka občianskeho súdneho konania vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdom vykonaných dôkazov, prípadne dožadovať sa ním navrhovaného spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/1997). Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tiež zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 220 CSP. Okresný súd sa dôsledne zaoberal všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, vrátane tých, na ktoré poukázal odvolateľ, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, konštatujúc vecnú správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku.

15. Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 52 CMP.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)